

SATVERSMES TIESAS KOLĒĢIJA

Jura Alunāna iela 1, Rīga, LV-1010. Tālrunis: 67830735, 67210274. E-pasts: tiesa@satversmestiesa.lv

LĒMUMS PAR ATTEIKŠANOS IEROSINĀT LIETU

Rīgā

2026. gada 7. jūlijā

Satversmes tiesas 1. kolēģija šādā sastāvā: kolēģijas priekšsēdētāja Irēna Kucina, tiesneši Jānis Neimanis un Juris Juriss, kolēģijas sēdē izskatījusi [...] pieteikumu par lietas ierosināšanu (pieteikums Nr. 106/2026),

konstatēja:

1. Pieteikuma iesniedzēja lūdz Satversmes tiesu atzīt Ministru kabineta 2015. gada 2. jūnija noteikumu Nr. 279 “Ceļu satiksmes noteikumi” 200.3. apakšpunktu (turpmāk – apstrīdētā norma) par neatbilstošu Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 91. panta pirmajam teikumam un 105. pantam.

2. Saskaņā ar apstrīdēto normu velosipēdu un elektroskrejriteņu vadītāji, izņemot pašgājēju velosipēdu vadītājus, drīkst braukt pa ietvi gadījumā, kad nav velojoslas, velosipēdu ceļa, gājēju un velosipēdu ceļa vai brauktuves daļas, kas apzīmēta ar 956. ceļa apzīmējumu, vai tie ir attālināti no ceļa.

3. Pieteikuma iesniedzēja jau iepriekš ir vērsusies Satversmes tiesā ar saturiski līdzīgu pieteikumu par apstrīdētās normas atbilstību Satversmes 91. pantam.

Izskatot pieteikumu Nr. 44/2026, Satversmes tiesas 2. kolēģija ar 2026. gada 15. maija lēmumu atteicās ierosināt lietu, jo pieteikums neatbilda

Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmās daļas un sestās daļas 1. punkta prasībām. Proti, pieteikumā nebija pamatots, ka pieteikuma iesniedzēja ietilptu kādā no personu grupām, attiecībā uz kuru apstrīdētā norma rada nevienlīdzīgu attieksmi.

Izskatāmajā pieteikumā ir precizēts prasījums. Proti, pieteikuma iesniedzēja apstrīdējusi normas atbilstību ne vien Satversmes 91. pantam, bet arī Satversmes 105. pantam.

Līdz ar to Satversmes tiesas kolēģijai no jauna jāvērtē pieteikuma atbilstība Satversmes tiesas likuma prasībām.

4. Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmo daļu konstitucionālo sūdzību Satversmes tiesai var iesniegt ikvienu personu, kura uzskata, ka viņai Satversmē ietvertās pamattiesības aizskar tiesību norma, kas neatbilst augstāka juridiska spēka tiesību normai. Savukārt šā panta sestās daļas 1. punkts noteic, ka pieteikumā minētais uzskats jāpamato. Turklāt saskaņā ar šā panta septītās daļas 1. punktu konstitucionālajai sūdzībai pievieno dokumentus, kas nepieciešami lietas apstākļu noskaidrošanai.

4.1. Pieteikuma iesniedzēja uzskata, ka apstrīdētā norma aizskar tai Satversmes 105. pantā ietvertās tiesības uz īpašumu. Tā pieteikumā norādījusi, ka tā sniedz mikromobilitātes pakalpojumus Latvijā, izmantojot pašgājējus velosipēdus. Tās saimnieciskā darbība esot atkarīga no iespējas izmantot pašgājējus velosipēdus drošā un lietotājiem pievilcīgā veidā. Pēc apstrīdētās normas spēkā stāšanās pieprasījums pēc pašgājēju velosipēdiem esot būtiski samazinājies, tādējādi samazinot tās ienākumus un ekonomisko atdevi no tās veiktajiem ieguldījumiem pašgājēju velosipēdu iegādē, uzturēšanā un ekspluatācijā.

Tomēr pieteikuma iesniedzēja nav pamatojusi, ka tā savā komercdarbībā izmanto pašgājēju velosipēdus, kas atbilst Ceļu satiksmes likuma 1. panta 32.² punktā ietvertajai definīcijai, un līdz ar to, ka apstrīdētā norma ir attiecināma uz tās veikto komercdarbību. Tāpat no pieteikumam pievienotajiem statistikas rādītājiem izriet, ka kopējais braucienu skaits un nobraukto kilometru skaits 2026. gada aprīlī un maijā ir bijis mazāks nekā 2025. gada aprīlī un maijā. Turklāt 2026. gadā saglabājusies 2025. gada tendence braucieniem maijā palielināties salīdzinājumā ar aprīli. Tādējādi pieteikumam pievienotie dokumenti neapstiprina pieteikuma iesniedzējas apgalvojumu, ka braucienu skaits ar tai piederošajiem transportlīdzekļiem ir samazinājies tieši pēc apstrīdētās normas stāšanās spēkā.

Ņemot vērā minēto, pieteikuma iesniedzēja nav pamatojusi, ka apstrīdētā norma aizskar tai Satversmes 105. pantā ietvertās tiesības uz īpašumu.

Līdz ar to pieteikums par apstrīdētās normas atbilstību Satversmes 105. pantam neatbilst Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmās daļas, sestās daļas 1. punkta un septītās daļas 1. punkta prasībām.

4.2. Pieteikuma iesniedzēja norādījusi, ka apstrīdētā norma neatbilst Satversmes 91. panta pirmajam teikumam. Proti, tā radot atšķirīgu attieksmi pret pašgājēju velosipēdu vadītājiem salīdzinājumā ar velosipēdu un elektroskrejriteņu vadītājiem, kas atrodas savstarpēji salīdzināmos apstākļos.

Tomēr pieteikuma iesniedzēja nav starp personām, kuras pēc pieteikuma iesniedzējas ieskata atrodas salīdzināmos apstākļos. Proti, pieteikuma iesniedzēja ir kapitālsabiedrība, kas sniedz mikromobilitātes pakalpojumus, nevis pašgājēju velosipēdu vadītāja. Līdz ar to pieteikumā nav pamatots, ka apstrīdētā norma rada nevienlīdzīgu attieksmi pret pieteikuma iesniedzēju kā personu, kas atrodas salīdzināmos apstākļos ar citām personām, tādējādi aizskarot tai Satversmes 91. panta pirmajā teikumā ietvertās tiesības uz tiesisko vienlīdzību.

Līdz ar to pieteikums par apstrīdētās normas atbilstību Satversmes 91. panta pirmajam teikumam neatbilst Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmās daļas un sestās daļas 1. punkta prasībām.

Ņemot vērā konstatēto un pamatojoties uz Satversmes tiesas likuma 20. panta piektās daļas 3. punktu, Satversmes tiesas 1. kolēģija

nolēma:

atteikties ierosināt lietu pēc [..] pieteikuma (ieteikums Nr. 106/2026).

Lēmums nav pārsūdzams.

Kolēģijas priekšsēdētāja

Irēna Kucina